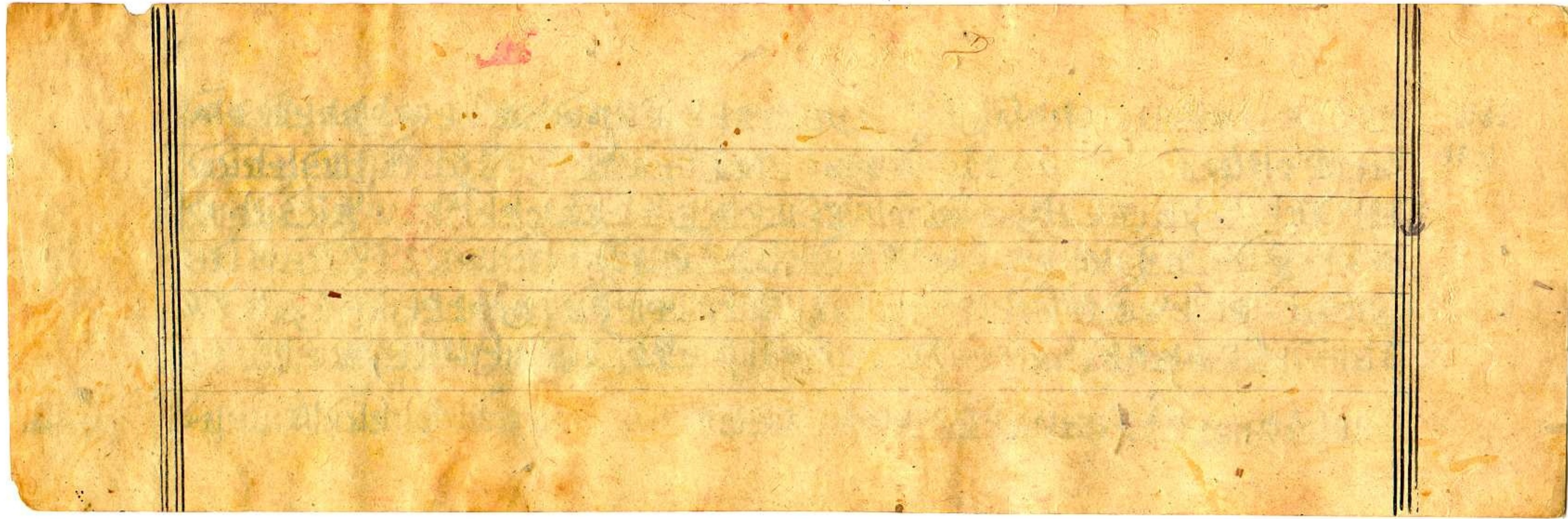

अथ श्रीरगवाक्येण व्याख्याय च समाधिना पर्वजं समा लोक प्रहसन् रूपा मरुतुः ॥ अथानन्दा महति
 हः श्लाघाधिवासनं मुनेः ॥ आसनासं हसन् व्याख्याय रगवर्कं मुवाच सः ॥ रगवर्क्या उमि कर्मिल मुखास्माज नि
 र्गतां तांकी युष्मन्तं पादापि गिरिजं कर्मिवादितां ॥ कश्चि महाधनो लोक विद्वान् गीवराज्यवान् ॥ इति
 श्लाघाधिगादः श्रीशालिवाक्यापि वासिनाः ॥ स नला क गतं कश्चिन्निग्रयवागिदा नूतन केन कर्म विपाकेन
 तादृक् रगवर्क्यं ॥ तत्सर्वं कहिवादी नु सर्वं लोकादि नार्थक ॥ मयि वा नु गृहं कृत्वा तस्मादिति मग्नकं ॥
 एवमूकं रगवान् वाचति श्रुत्वा स मं ॥ सर्वं लोकादि नार्थक्य प्रत्येवं प्रदर्शयत् ॥ महात्मा गति सत्त्वानां य
 रुचं बुद्धिगतावता ॥ अस्मिन् गति मग्नानां न चूर्णं च शुभं शुभं ॥ शुभं पुर्वं महावाहा सद्यः सच्चिती विना ॥

॥ २ ॥

चतुर्थानिष्पसंजाताः पृथक् कर्मगताः सदा ॥ अगुजा स्त्रिदं जाते पयादूकाश्च जनायुजाः ॥ अगमया अगुजा प्राः
 कामानवाद्या जनायुजाः ॥ स्त्रिदं जाः कर्मिणि गद्याः दवाद्याते पयादूकाः ॥ दृष्टवर्क कर्मिणां वतं वगशा लनधी
 मता ॥ तेषां गतिविशेषं न ज्ञाय कृपातिन रुथा ॥ चतुर्द्विपमहोत्साहं पुर्वं कर्म विपाकेन मग्नः ॥ पदं ग
 संत्वात्ता अर्धमोल्म मध्यमाः ॥ त्रिजा कर्म विपाकेन गतिरुपां पृथक् पृथक् ॥ शुभं शुभं मिदं
 कर्म कायवाक्चित्तं जंतुः ॥ इलं लं कर्तुं न सत्यं लोकात् न च लोके क ॥ अथ हं पुन न नदा रगवः
 रं जगुं ॥ पापानां मल्लोका नाव्य काय न ले प्रदर्शयि ॥ कायवाक् मनसा कर्म कानि कानि कृता निच
 तत्सर्वं गति विषयं च वद मवादि पुंगवा ॥ रगवानाहा ॥ शुभं शुभं इलं न संयच्छुं सत्यं ततः ॥ धनं

मर्मज्ञापापतमादमंभुला ममादहवं॥ पुनश्च विस्मृतं॥ कायदृष्ट्रिगं कर्म विस्मृतिं प्रकाशितं॥ अ
 दला प्राप्तातिपातः काममिच्छा तथैव॥ वाकदृष्ट्रिगं कर्म चतुर्विधं प्रकाशितं॥ मयापि भुनपात्रुष्यं
 सातिन्नत्याह्वामगा॥ मनादृष्ट्रिगं कर्म विस्मृतिं विद्वद्भ्यः॥ अविद्याश्चेव व्यापादमिच्छादृष्टिः
 प्रयो विद्मः॥ ॥ पादयो संतज्जहाही पत्रपातिवधादिना॥ ताउ नं हिंसक मर्दिपातिपातः तदच्य
 तं॥ पत्रविषयलोहना न्यायनवलनच॥ चोय्यास्य अर्धमर्त अदह गुहं विदुः॥ वृत्तिनीधर्मचात्रि
 ह्मादृष्टीव्यवस्थापत्रप्रियः॥ सम्बन्धिनिप्रसंगमदि काममिच्छा तदच्यतं॥ ॥ विषयस्वलोहपू
 हपूरुयुषुवा॥ असंख्यन प्रकाशय मया वादतदच्यतं॥ स्वदावं गुफय यन पत्रदावं प्रकाशयति॥ क्षाप ॥३॥

यमर्मदिष्टनपात्रुष्यवचनं विदुः॥ इदं लिख्यवहा तसव भुमिदं विद्वद्भ्यः॥ स्वनव गुहलक्ष्येपे भुयं वि
 दधमगा॥ यस्या गुहिनवादन पत्रविलमभिर्ययत्॥ पत्रस्य विद्वदं स्यात्संतिन्न विद्वद्भ्यः॥ पत्रविद्यादिसं
 पत्ति लोहचिह्नं न तर्कयम्॥ तदविद्यामिति ह्यं ईर्जनः पत्रस्य च॥ पत्रदृष्टिसंपत्तिं कुचिह्नमसं
 पयत्॥ अमज्जलं रविविगि व्यापादयं स्रुच्यत्॥ पत्रे पापपूष्यन स्रुच्यत्॥ स्वदं न विद्यतं॥ इवाधमं
 भुलोचमिच्छादृष्टि मनास्मिकः॥ एवं दधमं कुशल नपापनवसकाहिलक्षः॥ पत्रं यमदत्त नना नापी
 जपुतप्यागि॥ तस्माच्चक्रं मयानेदृष्टदृष्टरुलादयं॥ एकवक्त्रं यथा क्षात्रावदृष्टं गुह्यद्वयारुत्तं॥ त
 क्तविधिं स्यादृजिवलाकन ममुत्तं॥ यनयन कृतं कर्म तन तन प्रतं जतं॥ जमनाञ्जनावी

बोनिमग्नाः प्राप्तिना कृद ॥ तस्माद्दियाः महती मनुजं गृही विधानीव ॥ द्वास्तमन्त्राश्च तिर्यक् प्रगच्छन्तान्का-
 षड्गो जायते तस्मिंस्तुल्यं तुल्यं न कर्मसु ॥ ॥ अतिशुद्धा अथानन्दलाकानामनुष्ठानचक्रा ॥ हीतसंसारद-
 र्शी तसं हर्षिताननुग्रहः ॥ ॥ अथ सनातनमुखाय मे प्रियादमितोदिय ॥ लोकानां चाहोर्थाय अवा-
 क्कगतां प्रयागवन्वृद्धवीरक्षजगदानन्दवर्द्धन ॥ दक्षिणं रुद्रसंपूर्णं लघुस्वविधिं व्रतं ॥ पुष्पात्सा-
 हसं शुवनन्दं हस्तं गायत्र्याः ॥ विम्वस्तानं तथा गन्धं कुण्डं ध्यात्वा वलाघनं ॥ मनुजं पानं लज्जनं वसु-
 पुष्पादिवर्द्धनं यत्नो मा जलिकादृपं विहोत्रं क्षयनासनं ॥ कुण्डं विविधं चैवाकमित्यतो वदध्वारुणं ॥
 कथां वा विंशतिं संख्या वदसे वादित्रात्पुला ॥ क्षालका कृतं धवीर्यं ध्यात्वा प्रहृतं च वरा ॥ वरुणपाद-

॥४॥

लमितासर्वा लघुस्वरागवन्मन ॥ रागवाग्नाह ॥ साधुसाधुसं मेयं यज्ञाकानां हितकारक ॥ पुष्पात्साह कथ-
 म्भूयांस्तु सुषमे पुमानस ॥ मानुष्यं समवाप्य दुष्टं तस्यैर्लङ्घ्यात्पदं संमृत्वा निष्पुनिका तदमूलं तन्नि-
 त्यं पुत्रसंजायिनि ॥ पा० ॥ ये देवदावनस्य समये यनपुत्रं कृतं ॥ संसात्रागु मनुप्रपातपतिताः प्राप्स्यन्ति
 दृष्टान्ति ॥ ॥ मानुष्यं दुष्टं प्राप्य विद्युत्क्षामि रं गुत्रं ॥ मानुष्यं कृतं प्राफनतदा पुत्रं कथं स-
 त्रं ॥ मानुष्यं त्वं समायाय तत्र इः स्वमहानदी ॥ पुत्रमवाप्नु क्वी गयतश्चिन्मासिर्नृणां ॥ ॥ यस्या-
 उलावा मानुष्यं प्राफं ह्यापि सांप्रतं ॥ पुत्रं गद्वयस्वह्यसाम् हनुस्वह्यत ॥ ॥ मानुष्यं यद्रूपाश्रय-
 नरवतालं पुनः सांप्रतं ॥ उपाहार्य कृतान्ति पुष्टिर्हि युक्ते विविधे गुह्ये ॥ तत्पुत्रं हृदयकमक-

जगतां वधुश्च जगत्कर ॥ तस्मात्कर्म सिद्धं कुरु लभसकृत्सर्वार्थसम्पत्करं ॥ ॥ लक्ष्मीनिकेतं यद्वा श्रय न
प्राप्नाति लोकाश्चिमतं प्रदत्तं ॥ गोपय पुण्यानि विवर्धय चानकर्मसीया शुपको त्रिपक्षः ॥ विप्रमतपापं
कुरुत पुन्यमुदात्तं तद्दमयेत्तद्दमयिष्य लालमनमुत्तमं ॥ एतव तस्मिन् नुवत्यत्र हिताहितताः सत
तं दक्षिण नया वद वमत्र क्षाहि त्रस्य विषयः ॥ ॥ इति द्वाविंशतिः श्रवदानकथायां पुन्यप्रा
प्ताहनकथा प्रथमा ॥ ॥ ॐ ॥ जलनिधि कर्म कर्म युगत्रय समुज्जम
वत्कृतमवाप्य अद्भुतमिमे सां प्रसमवत्यचनं ॥ प्रथमपुत्रं कवर्मा विनिपातय पापहरं ॥
हुतं हृदयं मपि मुनर्वचनं ॥ ॥ यद्दत्तं कल्पयते तत्र के मा नृष्य मया कृतं दक्षमूर्कं ॥ ॥ ५ ॥

तस्मात्प्रतं प्राफमता रवर्हिः ॥ कार्या हि धर्मश्च वक्ष्याम्ययतः ॥ ॥ पल्लवाय विन्दुचेक्षुः प्रक्षेपजाल
लपत्रिविष्टं तत्त्वयानचिन्तयति कर्मसत्यं तस्य जमलवति हि निरुलं ॥ न नत्र कर्षतः पुनः
तिर्चज्जतेर्विक्रयिष्ये तमत्र गुरुः प्रत्यक्षं कुरुते न विदुः मूनिस्तवित त्रिपुल्लोकनचाः
उदितजितसनत्र विबुधैः शब्दं पातुं मनीषु क्वामतां ॥ ॥ मोनी नुं त्रलवा कं जनयति सूक्ष्मा
यामतदाहो प्रमोदः ॥ अतापा नुततश्च प्रवतगुरुश्च न धाकृदं निरुहि ॥ विनाश्चानावसानस्य
टयति सकलजमचक्रे प्रवचं ॥ निष्प्रागं कपि विद्यतयति सदा सर्वसंपत्तिदानं ॥ ॥ इति गी
वत्प्रवत्वा प्रदं दक्षिण निर्वृति सोऽप्यमनुकृतम् ॥ तद्विव वद न वमवत्ये मुनर्वचः ॥ दत्तं संप्री

तिनिर्मलमानसा ॥ ॥ इति धर्मश्रवणप्रस्तावनकथाद्वितीया ॥ ॐ ॥ यत्प्राप्यते
 जन्मजन्तुप्रियाक्रियात्रमात्राय यकि ॥ शिवमरुमवाधिवीजं चिकामलं त्रिपिहमत्यधिकं ॥ ग्लोर्धेमा
 रुष्यकं तद्विहलीकगति ॥ सामान्यं कृष्णलं विहवः प्राप्य कल्पेन तस्य साहाय्ये यदुविनमिह न तस
 दा ॥ सत्यमपि चिनाति साहसाहाकास्य तस्य गता ॥ स्त्रीवमत्यतिष्ठ कंत्रलद्विपाक्षिगिवगतः ॥
 यद्वक्तुः स्वर्गहं ॥ नाकृष्णलः कर्मपथि म्मात्रं लयत पुनः ॥ अलसमानमानुष्यः स्वमवकृतः
 सूर्यं ॥ ॥ नातः पत्रं वृक्षकोलिनचमाहास्यतः पत्रं ॥ यदीदृशं कृष्णं प्राप्य न कुर्यात् कृष्णलं वद ॥ ॥
 ककुक्षकृतावायादवीचो कल्पमास्यत ॥ नैकजन्मकृतापापात् कायूनसृगती कथा ॥ ॥ अत्रात्रा

॥३॥

हलगवान्मानुष्यमतिदुल्लभं ॥ महार्हवयुगच्छिदुर्कर्मगीर्वापस्तपसा ॥ ॥ इति मन्त्रद्वय
 कथाद्वितीया ॥ ॐ ॥ अत्रापानस्यनासनसम्पदुलमात्यवसनाह्रस्मानिकीर्तिरू
 मगुहाव्यवस्थादानतः कथितमगदृष्टं ॥ ॥ अहोदीप्तिशयसम्पत्पुष्पकानूपादयवर्हमा
 धूर्यमाजः ॥ वाकहोतागवकाकिरात्राग्रमायुत्रतदनादिष्टमिष्टं रलं च ॥ ॥ अथान्योमानिनागम
 वद्वक्तुमक्षितं चामलं चातपुणं ॥ ॥ अथैवं संगीतिगर्तमधूपह्रवाः पूष्यमायुवत्यः ॥ शंभुं तलादिहाना
 पुत्रनगत्रमहीवक्षतादेवलाके ॥ संवृद्धत्वं च वृद्धः कथितमिह रलं दानकल्पदुर्मया ॥ ॥ यन्नीलाय
 लकोमलमलदुलपुतर्दिनगः क्षियः च वृक्षमवलवृक्षितारुजयनाविद्युत्तकाशुका ॥ दास्यं याकि

विकंपितस्तनटागाव्यावलितगुलगा॥ तस्मात्सूर्यकपाटपातमपठार्दनस्यविस्फूर्जितं॥ ॥ अथेव
 मत्रलप्रसमितधनैः त्रयैः खलीनामुखैः॥ नागेति नमदेव नत्रवनागकर्मिकुणकुप्यः॥ सधैः सा
 प्रहोः कृद्योऽहलिपुटप्रत्यर्था मानासदा॥ तद्वनस्यरुलंबदक्षि मूनयः पूर्वार्जितस्यदृष्टं॥ ॥ होत्रवज्र
 विविगुहमवलयेयस्याधिवाहपिताः॥ कयूत्रैर्मकटैश्च त्रलखविगैः सिंहासनस्थाः सदा मध्वश्चक्रं
 त्रिकाजनस्यविविधैः किञ्चित्किञ्चिद्विदितैः तद्वनस्यरुलंबदक्षि मूनयः अर्द्धात्रविविदितं॥ ॥
 पासादमहिप्रलहमखचिर्गच्छुश्च जालंकुते॥ विनावल्लत्रिवधुगीतमृदिते त्रलपुष्पागसितं॥
 यच्छुक्रात्रमगमवीसहव्रीथापिसहस्राकुला॥ तद्वनस्यरुलंबदक्षि मूनयः पूर्वार्जितस्यदृष्टं॥ ॥

॥७॥

दाताप्रियस्यमपयातिजनस्यसखसं सव्यतेववद्विः समप्रत्यसाहः॥ किञ्चिद्विदितनाप्रमलं यत्तस्य
 तरुस्यदंसमपयातिविष्मत्तदाहो॥ ॥ तदाकायस्यदेवैश्चविकलविविधैः कफराजस्यदृष्टु
 पाथात्येवंविविगुहवककुसमितस्त्रीकल्पदुर्मय उद्यानमूपकामं विप्रमतिस्खनं नृनादिवि
 नैः॥ प्राप्तास्तुष्टुनृपा मत्रपुवतिजनैः सवमानं प्रदामात॥ ॥ दानं नाम महानिधानं मनुजैर्वोप्रायसाध
 नं॥ दानमस्मत्तलोत्तदावत्रजसः प्रज्ञातनं वनसः॥ संस्तोत्राथपत्रिष्ठमापनयने दानं सखं वाहनं॥ द
 नं न कस्योपलोगमसखं समिगमात्यभिकं॥ पर्यस्थास्तुहकास्तंगस्तुतरीः प्रवन्निमग्नस्त्यला॥ शुः
 मत्कोक्कनराजनविनिर्दितावच्छुक्रातो मुमथु॥ कामिद्यानयत्पुनरीतमसकृद्यत्पीयत कामिगाह

[illegible]

॥ ८॥

व्याधिरयं न वास्ति धनं प्रहृतं पत्रिका संपत्तवन्निपूष्यस्य महाविषाकात् ॥ यच्च क्वचिद्वृत्तं पुनः
 नलेः सह सुपुत्रोऽवसमवितापि ॥ समूहो मोक्षो मुमुक्षुश्च त्रिगुणतत्त्वस्य त्रिलोक्यरुलं विष्णुः ॥ विचित्रं प
 मोक्षममेष्वसिः ॥ सासुत्रादिमदानमस्तुतः ॥ यद्वृत्तं क्वचिद्विद्यते जलो वक्ता सदा हासितं
 वपुः ॥ ॥ यद्वृत्तं नागसुत्रसिद्धं संघर्षं च यज्ञात् स किन्नरेभ्यः ॥ संपुष्टं देवगुप्तः स देवतत्त्व
 स्य त्रिलोक्यरुलं विष्णुः ॥ ॥ त्र्यं विद्यं च त्रिं विहाय विवेकाननाः ॥ पत्रलाकमितायां क्रमं वा युति
 नीतिता ॥ पृथ्वं क्वचिद्विद्यते मन्त्रमसिद्धं दयं ॥ पृथ्वं मन्त्रं त्रयं त्रयं त्रयं त्रयं ॥ ॥ य
 मन्त्रमपि क्वचिद्विद्यते क्रिद्धं दयः ॥ तेषु पृथ्वं त्रयं त्रयं त्रयं त्रयं ॥ ॥ स वरुणः

लीलाह्वयनिरेकविमर्शितापुष्पनकेदमायाविचुःसागतवात्रिस्ता ॥ ॥ यदीफकित्रलजात्रःसफ
 लिहास्मतासलःकितावाद्यमायापुष्पनकेनदधत ॥ गतिभुखाथमेगुयःसत्यमवमनवचः ॥
 लीतिमंसावद्वीनेसंहर्षिततनूरुहा ॥ ततःसमेगुयाहर्षः ॥ भुखाथवचनंमुनः ॥ जितस्यानम्यपुनःपा
 विदमारुतथागतं ॥ स्नायनंवृद्धविष्यानांकीर्त्तनादिकंपुनः ॥ कीदृशस्याहंलंनयांवेत्यानांजिनभा
 उकाम ॥ तगवाहा ॥ कीर्त्तनादिकः ॥ स्नुपानाविष्यानांसागतस्यच ॥ अक्षिवलसमायुक्ताचक्रवर्त्तिमोहवत् ॥
 पुष्पवान्वलवान्तरुत्तानतस्यविकलदुयः ॥ ततश्चक्रसंख्यंशुष्मासंवृद्धलंपुजायत ॥ मेगुयभ्राह्म ॥
 तगवदिरनक्षद्वलसाधूश्चाध्यासियद्विहा ॥ कनचिक्तुगमस्तीतिवदमहानसागत ॥ ॥ उवमः

॥ ८ ॥

केथरागवान्तराकानांविस्मयाव्यव ॥ निमित्तरुमकर्मकनागुह्नीरत्वापतिष्ठता ॥ तदाविद्युदिवाकाक्षरा
 यतकित्रलकलः ॥ भवतास्यसंसारंस्वर्गंमोकागुहलमरुत ॥ मेगुयआहा ॥ तगवानदमाक्षय्य
 काहगुत्रिदमहूतं ॥ कस्यप्रविषयास-आगतकित्रलकलः ॥ तगवानाहा ॥ मेगुयमहितलस्यविमा
 नस्यनयस्यच ॥ प्रतागताचसर्वगतासकिससमकृतः ॥ मेगुयभ्राह्म ॥ तगवननमस्ययपुहयागतमीदृ
 क्षं ॥ कनदृक्षप्रलंपाफाहगुगुतंमदृदि ॥ तगवानाहा ॥ अशुदानिकुमेगुयदक्षयिष्यामिमुनयः ॥
 पूर्वस्यकक्षलनापिपुलावाहिसहर्षकः ॥ धराजाललपूरुहकृतविमानात्रुगगलदक्षदृष्टाय
 नतगवान्तरापासंकाकउपसंकमसहसातगान्प्रपाफाहृता ॥ अथराजातगवकंदागुंभतालेकु

होः समन्वागतं सर्वकर्मवर्कः सूर्यसहस्राणि त्रकप्रलाविनाजितमगुं रगवकं दृष्ट्वा प्रसादजाता विमाना दवती
 र्यप्रिप्रदक्षीना कृत्यरुगेवेतः पादयोः पुनिपत्येका कृष्टिगवाने ॥ अथ पुपकु रगवा ऊसने नवच
 पागमे ॥ कृष्णलं तव नाकुनुवासात्यकृत् नमवच ॥ वदतिले नहा रगस्य तं धर्मवित्तलः ॥ माकृदं न
 पक्ष्मई लहिते विसत्यवल्लतः ॥ अथ सो जलमावध्य कृत्वा प्रदक्षि सगुया निवद्य चापहो गोमिपुत्रम्यावा
 चतं गुत्रे ॥ एवं विरुच्यमानस्य रगवकुक्षलं लया ॥ सुधारिनामिस्वर्गगुत्रे हवा स्ववासिनः ॥ नापकार्यम
 रगवत्तलवदृष्टनिचया ॥ सुवधाय सप्तवाकं तनाहमिहमागतः ॥ रगवानाह ॥ दृष्टयिष्यामि तस्य
 कृत्यमसि नृपसहस्रमा ॥ धर्मानां नीतिरुगातां राजनस्त्वमही तस्मा ॥ शृणु राजन सहावाहा राजा धर्मवनाह

॥ १० ॥

मे ॥ राजधर्मवलं त्रक नीतिमार्गसमाचर ॥ तद्यथा ॥ पथववृ कं रुलिनं सप्रप्यं सत्रकृत् यथा जतानजमु ॥ अ
 वागदतानपतश्चनित्यं तपालः ॥ कुरु सवर्तः स्याता ॥ यथेवपाकवसाहूलादयं गुह्यमिस्वा दंतत्रसंतयेवा
 वलाजये क्षानतवलं त्रहमे ॥ कुरुपिने वपुवलाजना नो ॥ येन ध्वष्टमहा राजन ॥ पापपुवकं तवालाजन सुयं वि
 लोकयरा ॥ राजा धर्मो धर्माप्राप्ती कालाय पापकर्महाः ॥ कृतात्माना शतिसस्येव सनयादिव्यचक्षुषा ॥ कविकिः
 किं न सुयवादिशुपूहंतपोधना ॥ ततस्तु यनित्रत्यात्मा तव तनृपसहस्रमा ॥ वलंकपालमायद्विषधमववगतं
 पापकात्री सखकृष्णाय गृयगृणिगकु ति ॥ ततुतगुं वतयापेईवृक्षमु विहस्यत ॥ मनात्रधः सुतकृतां यगुयगु
 वगकु ति ॥ ततुतगुं वतयापेईवृक्षमु विहस्यत ॥ तस्मात्सर्वं पुयलनतकाव्यं पापसंचयं ॥ निर्जित्य द्रवः

संसाहसुरधर्मसमावता॥ न च द्वयसमं पापं न च कामि समं गता॥ तस्मात्कामिप्रयत्नं न तावय विविधेन यो॥ मनः समं
नृगृह्णाति न प्रीतिं सख्यमधृता॥ न निजं न धर्ति याति द्वेषं न त्यदृदिच्छिना॥ न विषमः कृतं याकिः दुर्जना गगलप
माः॥ सात्रिग कोटि चिरुतु न ध्यात सर्वस्य प्रवः॥ वि कल्यधनोदफन ऊरुः कोटागि नाकिता॥ दहत्यात्मा प्रमवा
सेपत्रं धृतिवान्मा॥ ऊरा नृपपवतां कोटः तमध्वकृमतामपि॥ वधधर्मार्थकामानां तस्मात्कोटनिपात्रय
॥ अविष्कृतसज्जातिमिष्टस्य विद्यातनाता॥ कोटयारुमि विविधा तस्य रवी ह्यत्र प्रच॥ तस्माद्वयं विनिर्जि
ह्य चितं प्रकृपयत्नः॥ न क्षिप्रं प्रकृतं चोचलं चित्तमत्र कृता॥ अक्षो मरुमा रूगमन कूर्वन्निहतां व्यथा॥
करोयामविद्याक्षेपकप्रिरुमंगतः॥ वधश्चुचिरुमांगः स्मृति लक्षासमकृतः॥ ह्यमसंगतं सर्वं सर्वं कल्या ॥११॥

नमागतं॥ तस्माच्चिरं समाधाय स्मृत्यात्र कं प्रयत्नतः॥ चिराद्वहिसर्वग्रहयं तदुच जायत॥ चिरुत कावतं नृकाकि
मयेव हिरुतेः॥ उवं वृद्धा सदा राजन धर्मपालेयपुजा॥ पूनध्वमेह राजा॥ वोइ सो दुमा सानरुले चि नाति न विरु
गिह्या इव किं हेवी ग॥ श्री ह्यति दुःखं कते दुर्बहर्ला धर्मं नृपावे न च न दृती गि॥ तस्मादनेत्या न दृष्टय पुजाया यनरा
संप्रतिपालयत्वा॥ नृपाध्वयं गुप्तमावह किं तेषां पुजानां प्रवह किं दुःखं॥ पूनध्वमेह राजा॥ स्रुः स्वः स्वः पत्रदः स्व
तपि स्रुविसो होर्यध्वपत्रः समाना॥ नृपायध्वगते रवमिना हां सदा सर्वगुता रवमि॥ धर्मसराध्वपत्रि
पूतय किं धर्मसल श्री क्षतं वहमि॥ धर्मसला कात्यत्रि तर्पय किं धर्मसला कामा सहसाल हका॥ पूनध्व॥
दानं नरागान रायता पाहात न माहात्यत्र लोकवक्तुः॥ पत्रप्रापायदि हेवरागः तेषां पूर्वकृपरेला कइ

स्वा॥ आत्मानदी एतत्तत्त्वमिति धर्मसत्त्वाद्वाकाञ्छालट्टादयाम्भिः॥ अत्र शक्तिश्च कं कृत्वा तं प्रवीननवात्रिस्तस्माच्च गिवा
 कृत्वा त्मा॥ सत्यनशोच्यं न ऊत प्रवृत्तं देहस्य वाक्कमलमवनाशं॥ सत्यनतिष्ठुक्तिस्तदेव देवाः स्थितिः पृथिव्या
 स्वत्वं तव सत्यैः॥ आलनस्य र्गननजिप्रियागातश्चालनतुल्यानतवृत्तिरक्षा॥ दुःखी त्रुष्टोत्तास्वालिताम
 त्रय्याः पतन्निद्रः स्वप्नमहा कृत्वम्॥ ज्ञाननभाजं नष्टे श्री त्रुष्टाया तव र्धस्त आनन्दपत्रनिदार्थः॥ हृन्नेर्विहीन
 पत्रवः सत्तुवयत्वेव पदस्य सत्तुस्मात्तः॥ ॥ ॐ तिष्ठुत्वा धराजैतुः संहर्षित तत्तुहः॥ संसात्रचमहाधा
 त्रकथमस्तु त्रयाम्यहं॥ अथ सोरूपगिन्दुतः संसात्रत्यरी गया॥ प्रसन्नात्तावतिवृद्धचकालचस्रसंपूनः
 र्गवचूद्धवीरसक्षुत्वा मन्नाचतमनः॥ सत्वाधो अर्हन्तदलव्याकनासित्वं याचयामीत्यहं प्रयोगः॥ शास्त्रग